

Budapest, 1974 július 20.

Igen tisztelt Weissmann kolléga,

nem tudok, hogy bocsánatot kérni hosszú hallgatásomért, de talán megvilágítja az, amit leírok. Első levélváltásunkkor nem tartottam szükségesnek megírni, hogy Frahács Margit néni kórház után, betegen nálam van, mert örege és törődötte nem volt hová mennie. Lakásán megoldhatatlan volt az ápolása, a családjában szintén. Ezért, látva a lehetetlen helyzetet, meghívtam magamhoz, és a minisztérium anyagi segítségével februártól július 1-én bekövetkezett haláláig nálam volt. Nappalra ápolónőt fogadtunk mellé kb. d.u. 3-4-ig, azután társbírónőm, kik közül Borsai Ilona nevét bizonyára ismeri, és ifjú kolléganőnk Kapronyi Teréz voltak vele, este és éjjel pedig én. Margit néni nagyon jól emlékezett Önre, mikor hazavittem első levelét, és felolvastam neki, roppantul örült, s rögtön elmondta, hogy "a legteljesebb életrajza a Grove-ban jelent meg, mert W.J. addig nem nyugodott, amíg mindent ki nem préselt belőle." Hihetetlenül igénytelen volt, az orvos utasításait pontosan betartotta, még akkor is, mikor a betegség előrehaladása (főoldali agyhúdás) már érezhetően szellemi frissesség rovására ment, ha azt mondtuk, hogy Margit néni ezt nem szabad, akkor belenyugodott és elfogadta. Csendben, ~~senkinek~~ senkinek terhére nem léve költözött el, s mi hárman, csak ismételtgettük Teréziánk mondását: "Kér hogy nem előbb volt köztünk Margit néni és nem tovább". Temetése, pontosabban hamvasztás előtti búcsúztatása július 9-én volt, a ZF saját halottjának tekintette, a koporsónál Kárpáti János és Legány Dezső beszéltek nagyon méltón az elköltözötthöz. Az urnaelhelyezés 23-án lesz, szülei sírjába, ami helyileg kissé részt szemben van Kodály mester sírjával. A ZF-től Takácsné leányi hűséggel és Forrai Miklós fiui szeretettel látogatták, mikor még járni tudott, Forrai kétszer elvitte a kocsijával kirándulni, amit mindig emlegetett hálásan. Ha nekünk ki akarta fejezni háláját, mindig azt mondta: "majd megmondom Forrainak, hogy vigyen el benneteket kocsikázni, mert nagyon szép vidékre visz, majd meglátjátok." Ugye megérti, hogy Margit néni elköltözése után kellett egy kis idő, míg meg tudtam írni, és előtte pedig a beteggel akartam tölteni minden lehetséges időt, amit csak tölthettem.

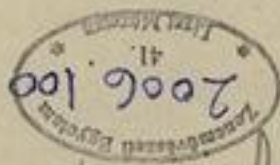
Utolsó levelében említette, hogy sikra szállt a Mátray című szó érdekében, "ó milyen jól esik hallanom ezt!" kiáltok fel Petőfivel. Egyre jobban látom, hogy Mátray mennyire méltatlannal elfeledett alakja zenetörténelmünknek, az itt meglévő anyagokból összeállítottam Mátray tematikus műjegyzéket. A Zenetud. Int. vette gondozásába,

remélem egyszer meg is fog jelenni.

Engesztelésnek talán elég ennyi. Remélem egészen jóll van és a nyáron pihenésre is van alkalma.

Öszinte tisztelettel:

Chou Y. Hou

1923

ZENEAKADÉMIA
LISZT MŰZEUM

BARTÓK BÉLA
ZENEMŰVESZETI SZAKKÖZÉPISKOLA
1065 BUDAPEST, VI., NAGYMEZŐ UTCA 1.
TEL.: 429-369, 427-766 (GAZGATÓSÁG)
224-401 (GAZDASÁGI HIVATAL)